

З'їзд ордену емальєрів

Ольга КЛЕЙМЕНОВА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

Другий міжнародний фестиваль емалі в Україні.

Київ. Національний музей українського народного декоративного мистецтва.

Фестиваль ініціювали музей та Творча майстерня Олександра Бородая – одного з найвідоміших у світі митців, котрі працюють у цьому виді творчості. Присвячений нинішній форум його дочці, талановитій художниці Юлії Бородай, яка трагічно загинула минулого року.

Люди, що створюють емалі, звуться іскристим словом «емальєри». У ньому причаїлися дзвін металу, крапля фарби та пелюстка вогню. Ті, хто обрали емаль справою життя, вирізняються не лише обдарованістю і знанням складної технології, а й надзвичайною працездатністю, самодисципліною та терплячістю до власних помилок. Лише в майстрів, озброєних названими властивостями, в результаті виходять такі невимовно красиві твори, які було представлено на фестивалі.

Другий фестиваль емалі не дихав у спину першому, що відбувся 2009-го (в ідеалі, як записано в Положенні про цей захід, він проходить раз на два роки). Зібрати сили та кошти для організації такого свята вельми непросто за теперішніх економічних умов. Одна з кураторів проекту, відомий мистецтвознавець Зоя Чегусова на фестивалі прес-конференції зазначила, що проведення вже другого фестивалю у стінах саме цього музею, чутливого до всього нового, є фактом дуже позитивним. Адже час для художників-декоративників нині не зовсім сприятливий: перед ними зачиняються двері багатьох галерей. Натомість вселяє оптимізм на майбутнє те, що цей рік досить багатий на події в царині декоративно-прикладного мистецтва.

Одна з них – цей фестиваль, що зібрав понад півсотні художників із Росії, України, Грузії, Польщі. Знайшлося тут місце й творам іспанських митців із колекції музею – Н. Лопеза-Рібальті та А. Веласіса (Барселона). Загалом відвідувачі побачили 150 робіт.

«Наш фестиваль спрямований на те, щоб розбудити шашу до художників, які працюють з емаллю», – сказала журналістам координатор проекту, генеральний директор музею Адріана Вялець. І організаторам це, безсумнівно, вдалося. Різноманітна, розмаїта з огляду на стилістику й колористику експозиція продемонструвала емаль як станкову галузь, як складову архітектури та як новітнє мистецтво. Звичайно, не обминули увагою й роботи ювелірів-віртуозів. Емаль, що зародилася в глибинах прадавніх цивілізацій, за допомогою трепетної архаїчності, тепла ліній та образів відсилає сучасного глядача до багатовікової скарбниці світової культури. Окрім чергової зустрічі з роботами від великої когорти вітчизняних митців, фестиваль подарував незабутні побачення з творчістю Георгія Арканії (Грузія), Івонни Бугайської-Бігі та Єви Кліновської (Польща). Тут можна було потиснути руку старійшину російської школи емалі – Праскі Вітті (Чебоксари) та Борису Клочкову (Єкатеринбург). До речі, емальєр Клочков під час форуму друзів-колег не раз наголошував на особливому дусі таких творчих свят, на щасті спілкування.

Куратори проекту: Тетяна Ільїна – художник-емальєр, старший викладач кафедри монументально-декоративного мистецтва КДІДПМІД імені М. Бойчука, Ольга Новодережкіна – завідувач відділу науково-дослідної та експозиційної роботи НМУНДМ, Зоя Чегусова – мистецтвознавець, президент Української секції Міжнародної асоціації арт-критиків AICA, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка.

